

Socha spadlá z nebe

Prastará tajemství (6 dílů) [výňatky] - (vydáno v roce 2016, nakladatelství DANIEL, Ostrava)
Skupinky i celé průvody lidí proudily tam i zpět. Mnozí pěšky, někteří na koních...

Skupinky i celé průvody lidí proudily tam i zpět. Mnozí pěšky, někteří na koních, a jen málo z nich na vozech. Projely i dvě skupiny dhurgisů, obě se míjely před jejich očima, jenom na sebe vzájemně zamávali a uháněli po svých. Gudmegis se halil do hrubého pláště jako poutník, nijak se nelišil od jiných putujících. Žádný z dhurgisů ho tentokrát nepoznal, ani se nezastavil, aby si ho prohlédl. Avšak spíše budil pozornost Mendhis Deruchis. Protože ho kdekdo znal a také jeho berla poukazovala na obzvláštní proslulost.

Ti, kteří šli tam, prahli po každém slovu všech, kteří se zrovna vraceli.

Co? Opravdu? Spadlo z nebe?

Zaznívaly otázky i odpovědi. Opravdu z nebe! Uvidíte!

Zázrak nad zázraky! Něco podobného se nestává. A když přece jenom, pak se děje něco nesmírně důležitého.

Tím spíš už chtěli být na místě, úplně všichni. Jen Mendhis Deruchis příliš nespěchal. Docela klidně pouštěl kohokoliv před sebe, občas ještě počkal, aby nedočkavcům nic nebránilo. Tím méně on sám. Gudmegisovi zdržování napřed vadilo, ale i on pak ochotně pouštěl každého. Stačilo, když naznačili, že chtějí předběhnout.

Nemuseli hledat cestu, ani směr. Všude někoho viděli, kdo šel tam, anebo se zrovna vracel. Lesní pěšinou stoupali do vrchu ke značnému shluku lidí.

Uvědomil si, že nedaleko odtud se před časem ukrýval. V blízkosti místa, kde se měl přihodit velký zázrak.

Uviděli rozbořenou střechu, pobité zdi s odrolenou hliněnou omítkou a obnaženým proutím.

Prodrali se až k chatrči. Na zemi ležela dřevěná socha, zčásti nahnědlá, jako po zaschlé krvi.

Sochu on poznává!

Už ji přece viděl.

Tehdy na ní přece ležel. Kdo jiný? Starý kovář Medlegis!

Právě jeho krev je na ní vidět.

A říkají, že zázrak?

Že spadla z nebe?

„Opravdu zázrak! Spadlo to z nebe!“ ubezpečoval kolem sebe všechny lidi muž, kterého Gudmegis znal. Vždycky ho viděl u Býčí jeskyně. Pokaždé vyhlížel hodně přísně. Až přehnaně.

Ucítil ruku na rameni. Dlaň Mendhise Deruchise.

„Chtěl bys něco říct, ale tady raději ne,“ zněl jeho tichý hlas. „Radím ti dobře.“

Ohlédl se po moudrém kmetovi, avšak spatřil jinou tvář. Hleděla na něho úporně.

Selis Godchalis!

Velký prorok od Býčí jeskyně. Dobře věděl, že Gudmegis už sochu, údajně spadlou z nebe, uviděl. Nebylo třeba hádat. Věděli oba. Věděl i Mendhis Deruchis, který zrovna zatáhl Gudmegise za rukáv: „Půjdeme, chlapče.“

Poslechl a šel. Ještě se ohlédl. Selis Godchalis na něco vystoupil, na něco vyvýšeného, možná na kámen, nebo na kládu. A hleděl za nimi, když se vzdalovali.

Potom sešli z cesty a nikde kolem nespatriili nikoho živého. Gudmegis předběhl kmeta a postavil se proti němu: „Já tu sochu předtím viděl, vyřezal ji kovář Medlegis.“

Mendhis Deruchis se opřel o berlu oběma rukama: „Někdy se člověku může zdát všechno možné. Teprve později se ukáže, co se vlastně stalo. Až nastane, co má nastat. Hlavně nikomu nic neříkej. To si pamatuj. A to mi musíš slíbit, Gudmegisi sun Berghu. Dej mi své slovo.“

Když se potom vraceli, odkud přišli, moudrý kmet se každou chvílí mračil, občas se rozesmál. Jednou dokonce hodně nahlas. Skoro až nezřízeně.

Ukázka z 6-dílného pravěkého románu „Prastará tajemství“, který je volně ke stažení na www.padychbooks.com. Na tomto webu připravujeme letos (rovněž ke stažení zdarma) románovou trilogii z konce doby bronzové „Z pravěkých ság“. Následně i pojednání „Temné stíny dávnověku - svět pravěkých mužů, hrdů a bohů“.

Autor článku Padych, článek byl napsán 1.4.2017 9:45.
URL článku: <http://padychbooks.com/vynatky/socha-spadla-z-nebe>.